

Προς: Υπουργό Παιδείας, Έρευνας & Θρησκευμάτων
κ. Κ. Γαβρόγλου

Αθήνα, 29 Σεπτεμβρίου 2017

Θέμα: «*Συγχώνευση του Τμήματος Κοινωνικής Εργασίας του ΤΕΙ Αθηνών στο υπό ίδρυση Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής*»

Το επιστημονικό προσωπικό της Διεύθυνσης Ψυχικής Υγείας και Κοινωνικής Πρόνοιας του Ινστιτούτου Υγείας του Παιδιού, εκφράζει τη απαρέσκειά του για την ανακοίνωση που αφορά στην πρόθεση συγχώνευσης του Τμήματος Κοινωνικής Εργασίας του ΤΕΙ Αθήνας με τις δύο κατευθύνσεις του Τμήματος Δημόσιας και Κοινοτικής Υγείας, στα πλαίσια του υπό ίδρυση Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής.

Η Κοινωνική Εργασία αποτελεί εφαρμοσμένη κοινωνική επιστήμη με διακριτό ακαδημαϊκό πεδίο, που συμβάλει στην πρόληψη και αντιμετώπιση των κοινωνικών προβλημάτων και στην προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Συνεπώς, θα ήταν αναμενόμενη η αναβάθμιση της εκπαίδευσης, με την ίδρυση αυτόνομου πανεπιστημιακού Τμήματος Κοινωνικής Εργασίας, παρά η υποβάθμισή της που συνεπάγεται η συγχώνευση. Η εκπαίδευση στην Κοινωνική Εργασία, με το κύρος, την επιστημονική της οντότητα και το εύρος των επιστημονικών της πεδίων, δεν θα πρέπει να εγκλωβιστεί σε στενά πλαίσια άλλων μη συναφών επιστημονικών πεδίων, ούτως ώστε η αυτονομία της να ακολουθεί τη μετεξέλιξη ενός ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου για την αντιμετώπιση του κοινωνικού προβλήματος και την πρόληψή του σε όλα τα επίπεδα.

Άλλωστε, διεθνώς οι σπουδές στην Κοινωνική Εργασία πραγματοποιούνται αυτοδύναμα σε Πανεπιστημιακά Τμήματα, ενώ τηρούνται τα διεθνή πρότυπα, βάσει των κατευθύνσεων της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Σχολών Κοινωνικής Εργασίας. (<https://www.theguardian.com/education/ng-interactive/2016/may/23/university-guide-2017-league-table-for-social-work>).

Η ανάγκη δε για περαιτέρω ενίσχυση και όχι αποδυνάμωση των σπουδών στην Κοινωνική Εργασία καθίσταται ακόμα πιο επιτακτική στην χώρα μας δεδομένου του

κατακερματισμού και της αποσπασματικότητας των μέχρι σήμερα υφιστάμενων κοινωνικών υπηρεσιών. Σήμερα, στην Ελλάδα, σε αντίθεση με την από δεκαετίες πραγματικότητα στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, οι κοινωνικές υπηρεσίες υφίστανται εντός άλλων τομέων της δημόσιας διοίκησης (π.χ. υγεία, δικαιοσύνη, τοπική αυτοδιοίκηση). Ως εκ τούτου και οι εργαζόμενοι στις υπηρεσίες αυτές, των κοινωνικών λειτουργιών συμπεριλαμβανόμενων, δεν απολαμβάνουν πλήρως το status επαγγελματιών με σαφώς οριοθετημένο ρόλο, υποχρεώσεις και αρμοδιότητες ενός διακριτού και αυτόνομου τομέα της δημόσιας διοίκησης αλλά μάλλον υφίστανται ως μέρη άλλων τομέων. Άρα, η επιτακτική κοινωνική αναγκαιότητα σήμερα στην χώρα μας για συγκρότηση ενός κοινωνικο-προνοιακού αυτόνομου τομέα που αποτελεί μέχρι σήμερα ανεκπλήρωτο αίτημα στοιχειώδους εκσυγχρονισμού της κοινωνίας και της δημόσιας διοίκησης επιβάλλει την ενίσχυση, θωράκιση και περαιτέρω αυτονόμηση των διακριτών επιστημονικών πεδίων των επαγγελματιών των κοινωνικών υπηρεσιών και ιδιαίτερα εκείνου της Κοινωνικής Εργασίας αντιθέτως με ότι επιχειρείται σήμερα. Η δε συγχώνευση του Τμήματος Κοινωνικής Εργασίας αναμένεται να λειτουργήσει έτι περαιτέρω αντίθετα προς την κατεύθυνση της αυτονόμησης του επαγγέλματος και την προοπτική της συγκρότησης ενός αυτόνομου κοινωνικο-προνοιακού τομέα υπηρεσιών στην χώρα μας, και άρα αποτελεί εξέλιξη, αναμφιβόλως, ατυχής και οπισθοδρομική. Εν κατακλείδι, θεωρούμε ότι αυτή η συγχώνευση δεν βασίζεται σε επιστημονικά κριτήρια, υποβαθμίζει την εκπαίδευση στην κοινωνική εργασία, περιορίζει αντί να διευρύνει τις γνώσεις και την αποτελεσματικότητα των κοινωνικών λειτουργών. Με βάση τα παραπάνω, θεωρούμε επιτακτική ανάγκη την αυτονομία του Τμήματος Κοινωνικής Εργασίας στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής.

Με εκτίμηση

Ο Διευθυντής και το Επιστημονικό Προσωπικό
της Διεύθυνσης Ψυχικής Υγείας και Κοινωνικής Πρόνοιας
του Ι.Υ.Π.

Γιώργος Νικολαΐδης

Ψυχίατρος